

opraviti, by jej dala opraviti jeho postupiteli Ing. K-ovi, nemá opory v zákoně. Vykonavši volbu podle § 1167 obč. zák. a rozhodnuvši se pro přiměřenou slevu z platu se zachováním smlouvy, nemohla žalovaná volbu změnit a dožadovati se opravy hospodářského plánu, nanejmen tento plán byl podle zjištění soudů nižších stolic tak neúplný a vadný, že dodatečnou opravou nemohl býti celek řádně zhodnocen a nebylo naděje, že by stížnost do výměru okresní správy politické mohla se setkat s úspěchem. Dovolatel nedbá doslovu zákona, podle něhož (§ 1167 obč. zák.) lze opravu žádati jen, kdyby nevyžadovala nepoměrný náklad. Zajisté opravu nemůže žádati ani tehdy, kdyby se musila minouti s cílem, kdyby ve skutečnosti nešlo o opravu, nýbrž o úplné přepracování, vlastně o nový hospodářský plán. Za tohoto stavu nemůže dovolatel těžiti z toho, že žalovaná obec zaslala původně dovolatelovu postupiteli Ing. K-ovi zamítavé rozhodnutí okresní správy politické s výzvou, by hospodářský plán do lhůty v rozhodnutí uvedené náležitě upravil a řádně doplnil. Bylo zjištěno, že Ing. K., byv zpraven o vadách elaborátu, odmítl vykonati opravu a žádal, by žalovaná podala do rozhodnutí okresní politické správy stížnost. Tím ochota žalované, spokojiti se s opravou, přestala býti pro ni závaznou a nesmělo jí nic brániti, by nevykonala po tomto odmítnutí volbu podle § 1167 obč. zák., kterou, jak jest zjištěno, skutečně vykonala, rozhodnuvši se pro přiměřenou slevu z platu. Dovolatel nemůže těžiti ani z toho, že žalovaná nepodala stížnost do zamítavého rozhodnutí okresní politické správy. Bylo zjištěno, že žalovaná zaplatila Ing. K-ovi za jeho hospodářský plán 19.635 Kč 78 h, a že Ing. H. vyhotovil týž plán, ale příslušným úřadem schválený, asi za 5.000 Kč, že tedy podle znalce Ing. F-a mohla býti požadována od Ing. K-a práce prvotřídní. Za ni nelze považovati hospodářský plán stížený zjištěnými vadami, a nelze ukládati žalované za povinnost v zákoně ani opory nemající, by s takovým plánem nastupovala pořad stolic.

Čís. 10185.

Schválení zboží podle čl. 347, druhý odstavec, obch. zák. není vzdáním se nároku na náhradu škody z porušení příkazu o způsobu balení.

(Rozh. ze dne 27. září 1930, Rv I 1945/29).

Proti žalobě o nedoplatku kupní ceny za vejce zaslaná v lednu 1929, namítla žalovaná firma nanejmen, že žalobkyně nevyhověla jejímu příkazu, by vejce byla náležitě opatřena proti mrazu. Oba nižší soudy žalobu zamítly, odvolací soud z těchto důvodů: Soud první stolice došel k přesvědčení, že nedostatečným balením zaviněna byla škoda znehodnocením a že jest tu příčinná souvislost. Ze znaleckého posudku vyplývá, že v souzeném případě nešlo o zimní balení, při němž vejce nezmrzly, nýbrž o nedostatečné (lehkomyslné) balení. Ano zavinění nebo spoluzavinění žalované nebylo namítáno, neměl ani soud důvod

určovati míru škody podle § 273 c. ř. s. Ani domnělé opozdžené vytknutí vad třetího dne (5. ledna 1929) nemůže mít význam, poněvadž žalobkyně se nezachovavši přesně podle čl. 345 první odstavec obch. zák., zavinila škodu, kterou žalovaný prokázal (§ 1296 obč. zák. opakem), vady v dopise specifikovav a pak, jak bylo možno (21. ledna 1929) zdetailovav. Strana žalující naproti tomu v čas opak netvrdila, tím méně dokázala (§ 1298 obč. zák. a čl. 347 první odstavec obch. zák.).

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání.

D ů v o d y:

Dovolání jest liché. Jde o nárok založený právním důvodem na ustanovení čl. 345 první odstavec druhá věta obch. zák., o nárok na náhradu škody zaviněné žalobkyní tím, že porušivší povinnost uloženou jí též čl. 344 a 282 obch. zák., vypravila zásilku vajec za tuhé zimy proti výslovnému příkazu žalované firmy: »Winterpackung, Ganzkiste, Papier« v letních bednách bez papíru, následkem čehož značná část vajec pomrzla. Pro rozepři je nerozhodná otázka včasného oznámení vad kupitelem podle čl. 347 obch. zák. z příčiny, že zboží není smluvní jakosti, nebo jakosti míněné ve čl. 335 obch. zák., a proto není opodstatněn dovolací důvod čís. 2 § 503 c. ř. s., spatřovaný dovolatelkou v tom, že se prý odvolací soud neobíral touto otázkou. I po právní stránce byla sporná věc posouzena správně, a proto dovolací soud schvaluje důvody napadeného rozsudku a odkazuje k nim dovolatelku. Bylo zjištěno, že žalovaná zboží přijala, že na ně 90% kupní ceny, splatné po jeho dojití zaplatila, a že se jen zdráhá zaplatiti 10% kupní ceny, které si započítává na náhradu škody utrpěné zaviněním dovolatelky ve výši 9.708 Kč 70 h. Založila-li žalovaná svůj vzájemný nárok proti žalobní pohledávce jen na čl. 345 první odstavec druhá věta obch. zák. a na §§ 932 a 1295 a násl. obč. zák., nemůže jí dovolatelka ukládati, že měla postupovati podle čl. 347, 348, 343 obch. zák. I když snad podle presumce čl. 347 druhý odstavec obch. zák. zboží schválila, nebyl tím dotčen její nárok na náhradu škody podle čl. 345 první odstavec druhá věta, pokud se týče podle čl. 344 a 282 obch. zák., neboť v tomto schválení zboží není vzdání se nároku na náhradu škody z porušení příkazu o způsobu balení.

Čís. 10186.

Společnosti s r. o. (zákon ze dne 6. března 1906, čís. 58 ř. zák.).

Jednatel společnosti s r. o., nezapsané dosud do rejstříku, ale již jednající, ručí osobně, třebaže se nesúčastnil určitého právního jednání bezprostředně. Jeho ručení není podpůrné, nýbrž primérní. »Jednajícím« jest i ten, kdo jedná nepřímou, používaje k provedení věci činnosti třetích osob, nebo souhlase s jejich činností. Ručení jednajících osob však předpokládá, by druhý smluvník nevěděl o jejich předstírání, jim důvěřoval a neměl vědomosti o neexistenci společnosti.

(Rozh. ze dne 27. září 1930, Rv I 1953/29.)